

ר'ת	אלא מגבית	כיסות בשוו	הולדת נאות
20:34	19:56	18:41	ישראלים
20:32	19:58	18:58	ת-אביב
20:35	19:59	18:52	חיפה
20:33	19:56	18:58	bara' Shabat

בְּחִילְבָּצָה

זה ע"י מופתון גראבן / בראשית מרץ שבעמ' טעינה צדוקית

דבר ראש הישיבה

מבחר מ"ה לאד"ם

שחמתם לב שהרבבה סידורים יש כוונה אחת בלבד בכל הסידורן • שם "מ"ה" בשם ה' שברכת ספרית העומר • מה דוקא שם זה? מה הוא רמז לנו? ורעה מיחודה

למדנו מכך שפעמים וברות אדם תועה בעיר של עולם זהה, וודף אחר הדמיונות זמן רב, ואינו יודע מהם הנפילה לעוננות. הדריפה אחרי הבהמות היא מז להבניות שהיא הנטאות, העוננות, כידונו בספרים קדושים שפעמים רבות על ידי החטא מתערבת רוח בהמה ברוח האדם, "איש העיר" בחינתו הצידק בא לבן מלך כדי להוציאו מטעותו ואמר לו שיחזור לדודו אחר עוננות, וכל זה כדי להשיב את המלוכה למקומה והיינו הכליל בפרק זה אבן מלך לאנמיין.

50 מושער ח-צאת

מי העומר הם ימים של קדשה וטהרה, כמו שכבלם לאחר ספירת העומר אנו אמרים שהחטאים נטנו לנו את מצוות ספירת העומר "כדי לטהרו מקליפותינו ואיסורआתוניו", ומבקשים "אתהר ואתקדש בקדושה למלחה", כי עלות מבהמיות להיות אדם זה עניין קדושים.

ובמיוחד בדורנו שאנו נמצאים
שער ה' של הטומאה, וימים אלו
של ספרית העומר הם ה'ם מסוגלים
עצמת מקום נחות זה, כי יש 'ב'
ימים עד גג השבעות. הימים האלה
הם ימים מיוחדים שמקבלים בהם
ורו משער ה-50 של הקדושה, וכל
משמעותם מctrיך עד שmagיעים בשבעות
שער ה' קדושה. ימים אלו הם
ימים של טהרה, וכל הספריה היא
ספרית טהרה.

ומשך מובן שכלי ימי העומד
הם ימים של דבקות בה', והמו^ר
רך להיות מונה במספרה. אמנים מהתורה מספיק בכך
סוסופרים את הספריה ותו לא, אבל ההפנימיות של זה היא
אנו בדקים בספריה, בדקים בטהרה, כי בכל יום אנו
אצחים מישור של כוונאה וכוכובים לשער שולגורה.

ובמי העומר צריכים לבלט את הגשימותו, והרי עיקר
היקון האדם בועלם הוא ביטול הגשימות וחיוך הגוף
חלוטין, וככל שמדוברים את החומר, את הגוף, כן זוכים
לדי קר להוות נקי ווורו, ועל ידי זה מעלים את הרגון
זהו חניתות בהמה. ולכן מתחילה פרשנותנו: "קדושים
זהו", צריך להיות קדושים, להעלות את הגוף ולכך אותו

אבל צריך לשים לב שוכוב קדושים תהיו ולא "תהי דושים", כי בדורות של עם ישראל הם כבר קדושים, וה' קורא שנתאזרח לקדושה יותר ונתקדש יותר ויתר, לכן כתוב קדושים – תהיו אתם כבר קדושים – תתקדשו עד, עד שתזכו להגיע למדרגות "אדם אמייני", הדשו בראם גיבוריו און' אלרבך.

יתן לראות שבסידורי התפילה הפشوטים יש בכל הסידורים רק כוונה אחת מהשומות הקדושים: שם מ"ה הקודוש בברכת ספירת העומר [שהוא שם הו"ה הבמילוי אלף"], בגימטריא מ"ה. הסיבה שמכונים בספירת העומר את השם הזה הוא מכיוון שהתקיון של ימי העומר הוא להוציא אונתו מגדר בהמה לדור אדם, על ידי תיקון המידות בימיים אלו. ולכן אף על פי שבכל סידור התפילה אין כוונות, בברכת ספירת העומר יש את הכוונה של שם מ"ה שהוא בגימטריא אDEM, וזה מוסובב ממשמים כן, כדי לטעור אונתו להתחזק בברבותנית שם מ"ה, כלומר לצאת מהבהניות ולהיות אדם.

שליה ושור לעומת תואמים

בתחלת ימי הספרה, ביום ראשון של חול המועד פסח, מקריבים קרבן העונה, שהוא משוערים – מactal ברכמה. כי בתחלת הירגון לחדות שאנו בחניית בהמה.

לכן חודש ניסן הוא
MONTH OF NISAN
MONTH OF NISSAN
MONTH OF NISAN

ומזלו ז' ולכן חדש ניסן הוא מזל טלה, כי בו מקריבים עומר שעורים שהוא ממאכל בהמה, וכן באיר אנו עדין בבחינת בהמה ולכן מזלו הוא "שור", וрок בחודש סיוון אנו עלולים בבחינת אדם הילך תואמנים, כמו שבשבועות כבר מקריבים את שותי הלוחם מחיתים שום מאכל אדם.

זה לא בהמות!

ובנניין זה מובא ב"סיפורי מעשיות" (מעשה מבן מל' בן שפחה שנותחן פון), שבן המלך גורש מהארמון והלך לעבוד אצל סוחר אחד כרועה בהמותו. הם נכנסו ליעוד עבורה ושתי רוחות נעלמו מהעיר ותעו, והוא סוחר צעק על המלך שילך להחיזים, אך הם ברחו עוד ועוד. לאחר מכן מארוכים של חיפורושים ומתקדים פגש שם מישאר, "איש יער" [שהוא רמז לצדיק], ששאל אותו "מה אתה עושיםה כאן?" ובן המלך השיב שהוא רודף אחר הבמות. במספר רבינו: "אמר לו האדם הנ": ח' חד לך לרודף אחרי העוונות! כי אין זה בהמות כלל, רק העוונות שלם מוליכים אותך לך..."

**ספרים והדיסקים של הגה"ח
רובי שמואל שטרן שליט"א
אצלכם ובעית**

דוקא בקרוביים אליך

ומסימים המהרה"ל: וכאשר אתה דין איזו לך זכות לא ביא פירוד בגין רבר או חברך, כי תדין אותו לכך זכות כאשר אתה חושב. והוא וסידר כי מה שמשפיע עוזר ביחסים עם הרוב והחבר, בודאי שהוא נכון לא פחות בתקורתך בחיק המשפחה שאנו חיים בקרבה הרבה יותר.

ב ימים אלו כולנו נזכרים במאמר הגמרא שהביא למומעם של עשרים ואבעה אלף מהם, מאמר אליו אנחנו מודעים מАЗ הילדות המקדמת שלנו. נתבונן נא מעתה: بما עליינו להתמקד בהתעלות בכיבוד הזולת?

כך זה עובד

הטעמה לדברים נלמד מהספר "יסוד ושורש העבודה" (שער הגדל פרק ח): "ויתדעו נאמנה, שאי אפשר שיבוא האדם לתכילת העבודה השורשית והעיקרית – אם לא שיריגל את עצמו לקיים בתמידות שתי מצוות עשה כליליות בתרותנו הקדושה: האחת מצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", והשנייה התליה בה, והיא מצוות עשה של "בצדך תשפט עמייך" והינו לדון את חברו לכף זכות בכל עניין ובכל מעשה שיעשה חברו, ואפללו שהזחות תהיה רוחקה מן השכל, צווה הבורא יתברך לקרב את לבו דוקא לזכות, והוא תליה ומוחbertת למצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך". גם ב"ראשית חכמה" איתא: מהחסדים הראשונים שהיו דנים כל אדם לכף זכות, ואילו היו רואים לאדם עשה דבר שהיה נראה לרבים כדבר עבירה, לא היו מבזין אותו בלבם, אלא דינו אותו!

לכך זכות, ואומרים 'אפשר שלא עבר כוונותיו היה להדר באחריו, והיו מסתלקין מון החשד, שככל החושד בכתירים לוקה בגופו!

הכבד לו לזהות או החובה לעקם את השכל ובכל אופן לדון לכף זכות, הם כליל לח"ם, ולבסוף ייכה הדן בכך לכף זכות ויראו את מעשייו באור חיוב. מחרידים הדברים שביבא "שפט אמרת" (אבות שם) בשם הרבי מלובלין "צ"ל, שקשה הלשון מלבולין שאכן זה תולי בדין? וכי תלויב בדין? ואמר הרבי "חווי דן", מי טמאו זכות זה תולי בדין? שאם אמר רعلي זכות גם מן המשימים דנים כך, דרך הגירה, שתלי בתחנותים כפי מה שידרבו!

כziehd לא דרך בנביה את דברי הרשות' ר' הריש בענין זה: זכור, כי אמנים טוב לך יותר לשפט דין מאה אנשים לכף זכות ולפניהם משורת הדין, מאשר תוציא על איש אחד משפט מעוקל. הן לעומת לא תוכל לסלוח לך, אם הרעות אף לאיש אחד, לשפטו ולדין אותו לכף חובה אף ברעיניך.

כולל יום שישי

דורשים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ידקות ומוצרם
לחולקה לכבוד שבת קודש עכוד 55 אברכים מתמידים המתמסרים
לימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלת נצח'

טלפון: 053-31-25231

בית הדין פועל בענגורת חוק הבוררות (תשכ"ח) לשוב סנסונים
פסימים על פ"ז דין תורה שטוחתו לא פסק עדין ונגיאש.
בית הדין חומר לפשד בין העדים בדוחות טוביה לשביעות רצון בעלי הדין.
נאנו נועש ב בית דין בtribuna ניקיון, נזקי שכנים, ברורות עסquitת
גיושו בין אדם לחבירו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עניינה צואה עפ"י
ההלהנה והזוקן (בתשלום סמלי).

➔ 079-6976396 | הפנייה אינה דורגה בתשלומים ←

מתחילה עם בני הבית

המבט הראשוני כאשר מדובר על "לנהוג כבוד זה לה – לדון לכף זכות", נodd לערר הדו"ש שבלנו עם אנשים שנפגשים בהם בערך מחוץ לבית. מדרך הטבע אנשים נוטים לתת כבוד ולדון לכף זכות דזוקא לרוחקים מהם, כי מהם קיימים – ריחוק מיטנס – פסיקות מסוימות, ובאופן פסיקולוגי את האדם מושיב לכבוד לדון לכף זכות. לעומת זאת, כאשר אנו מול

הקרוביים שאיתם אנחנו חיים יום יום, זה ככלצמו מפחית בעינינו את חשיבות הנושא.

**אי אפשר שיבוא
האדם לתכילת
והעיקרית - אם לא
שירגיל את עצמו
ליקים בתמידות
שתי מצוות עשה
כליליות בתרותנו
הקדושה**

אבל עיקר העבודה הדורשה מאייתנו לדון לכף זכות ולכבד אחד לשני מתחילה בבית, עם בני המשפחה, המלמד עם תלמידיו והר"ם והמשגיח בישיבה עם הבחרורים. העבודה שזה דבר תמידי דרוש تعוצמות נפש רבות יותר, והם מעדים על השקפותנו ועל מהותנו.

הדברים מפורטים במאמר "לעון" בפירשו למסכת אבות ללשון המשנה "עשה לך רב – וקונה לך חבר – והוא זו את כל האדם לכף זכות". המהרא"ל מערר את תשומת לבנו לכך, כי שהAKER בין "עשה לך רב וקונה לך חבר" מובן הטיב, כי שני הדברים ממשמעותם התחרבות לאישיות – שאחד מהם (הרב) לימד אותן, והשני (החבר) היה לה בר שיח נאמן, אך לא מובן מה הקשר לנוכח האחרונה שבסמנה לדון כל אדם לכף זכות?

מבחין בפוגמים רבים

אל, מסביר המהרא"ל, מדרך הטבע לאדם קלשחו לשער תקופה לא קצרה, מתחילה להבחן גם בנסיבות חולשה הקימת אצל הזרות, נקודות של לא מבחןיהם במפגש קצר. משך, הקירבה היתרת ביןינו לרובינו וחברינו ורומת לכף שקשה יותר לתלה בהם את מלאו הכאב ולדון אותם לכף זכות ממתבקש. משום כך חינך אותנו התנה: ב"אתה צרייך בכל מחייך, וכן את החבר קנה לך באופן שלא תוסר החבירות ממנה, ולשם כך תדוען לכף זכות.

בבית דין לאטען
"נחלת נחלה"
בבית דין אצוי לדי מעתות נטח מענע
עקצני ויעיל ע"ד דינים ומזהים וממטים
ברשות האב"צ
הגאון הרב שלאה סוסיה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרון שליט"א
(או"ז ודי, ראש ישיבת נחלת נחלה)

הכל מתחיל מהחוקים המוזרים

הגמורא (סנהדרין סג, ב) אומרת שעם ישראל לא עברו את הugal בגל שהאמינו לו, כי חשבו שהוא באמת אלהיהם שהוציאו אותם מארץ מצרים. הם פשוט היו ווגלים במשך כל השנים להתקנתם עם קרוبي משפחחה, ופתחותם במנתון תורה שמעו על איסורי עריות: אסור להתקנתם עם אחותו, עם דודתו, עם גיסה, עם שתי אחיות, ועוד ועוד. הם הסתבכו עם זה נורא, והפתהו היה להציג עגל ולולשות סביביו חיניגו, והugal, כיודע, איינו מביע דעתה; אתה יכול לומר בשם העגל הכל והוא שותק וממלא את פיו ذה. זה הפתרון המשולם של החבר'ה שלא הצלחו להכני את צווארם לעול התורה.

לך הם מספרים עם כל האמונה שהugal הוא אליל אמרית-אמרית, אבל בינוים ברוך תוכם הם יודעים את האמת, שהוא נוצר רק כדי להשיג את רצונם בעלי ניקופות מצפון. רק בהמשך האמונה הנוראה זו תקבע שביתה בלבם...

...

שים לב כיצד התורה פותחת השבועות את איסורי העריונות: כמושה ארץ מצרים ובעשיה ארץ כנען לא תעשו, ובוחוקותיהם לא תלכו. ואז – איש איש אל כל שארبشرו לא תקרבו.

התורה מספרת לך שישנה הקדמה למעשה ארץ מצרים וכנען, שהי נגועים בכל תועבות איסורי העריונות: הי להם "חוקות", "אמונות" "קדושים" ודברים בלא הסבר שאוותם הם החזיקו באדיקות ולא הסכימו לרגע לעזוב אותם, וזה נתן להם את הצדוק לעשנות את כל העברות בשם האليل...

למסקנה: יש לנו כח אמונה, הוא כח אדיר. לא כדי להטען אותו בשטיותך רק כדי להצדיק מעשים רעים שלנו...

(על"י ליקוטי הלכות ריבית האות מה וועוד)

ה לוזאי שלעולם לא יצא לך לדבר אתכם, אבל אם יצא לך תהיה המומן. אתה וואה בנאדם מושחת, שעשווה את כל הדברים הבלטים- פסירים שבועלם, חסר כל אמונה בסיסית, כל פסיעה שניה שלו היא עוללה, אבל הוא – צדיק תמיד. הוא יסביר לך את השיטה שלו בצרה כזאת מושלתם, שלגעה מהשוב שהוא מתלויצין און, אבל לא, הפנים שלו רציניות לממר, הוא מעניק רושם שהוא מאמין באמנת שהשטויות שהוא אומר הן אמיתיות ומצדיקות. את כל הפשעים שהוא עושה.

ואז אתה נפרד ממנו, ומיצין לעצמך ביום שחוובת לבדוק>Ifapa הוא למד את כישורי המשחק הללו. הרי זה לא יתכן שהוא מאמין בתיאוריות השטויות שהוא הוציא מהפה, ודאי שהוא מאמין בלבד חרטא-ברטא והוא רק מנסה לשוטות בי.

או אגלה לך שאתה טועה: הוא ב-א-מ-ת מאמין בהזה.

...

איך זה יכול להיות?

בשביל זה עילך לדעת טהומוח שלו הוא גמיש מאד, ואם הגורף לא נכנע להוראות שלו הוא נהף את כליל הרשות ביד הנוגן: הוא מנפיק תאריה

שתחרת את המתרות של הגורף. כשהלודם קשה עם האמת, הוא מוצא אמת ממשו שתחרת את מטרותיו! ואתה יכול לחשוב שיש תקווה: תשב אתן, תדון אתנו אחד על אחד, תפרק כל אמת כזבת ומלאכותית ותציב אותה במעורמיה ובשקרה – ואז תופתע לשמעו אותנו אומרה: "ככה זה וזה". אל תנסה לבבל אותיות עם עבדות".

זה מתחילה עם אmittot שהוא יציר לעצמו, ואחר כך מה שמשוך עם אמונה עיוורת בדבריו. אמונה היא מוצר נפלא ומיוחד, אך אפשר להשתמש בו גם לרע, אם החליטו להאמין בשטיותם בעלי קשר ופשה.

לצעיר הצען

חדל לך מלרדוץ אחר העוונות!

לאחר ימים ארוכים של חפושים ומרכזים אמר כמהות, פגש שם את הצדיק שאמר לו: "חדל לך לרדוץ אחרי העוונות! כי אין זה בஹות כלל, רק העוונות שלן הם מוליכים אותך קי". פעמים רבות אDEM תוויה...
צייר של העולם הזה ורדוץ אמר קדמיזנות, ואין יותר שמהם הפעילה לעברות...
מחוך אמר רואש השיבת

לפקח

ו שנים לפרטת רבי זונדל קרויזר זצ"ל - שב"ק ח' איר תשפ"ג - ח' איר תשע"ז

וכשראה שאף אחד לא מסתכל והוציא את המסמך מהפה ונתקף בתקדמתה. אבחנה נוראה כתגובה כאן האם רבי זונדל לא הבין את המשמעות של דברי הרופא?

הוא העמד הלם בצד ושיחזר את מה שראה. לרבי זונדל לא חסרה הבנה, הוא הבין בדיקת אtat דברי הרופא. לפני שהשליך את הדף הוא לחשש ככה לעצמו שהכל ממשים, נראה שזו פשוט אמונהו הגדולה של רבי זונדל!

גאון וענוגות, רבי זונדל קרויזר זצ"ל

"סיפור נפלא נפל ליד" הרהר אותו אדם, ומיהר לספר על כך לחבריו הקרוביים, כשהמצד שני הוא ממשיך לעקב בdagaga אחר מצבו הרופאי של רבי זונדל ולהתפלל יום ויום שללומו. את המסמך "המפליל" שלח להרב מרדכי ליב גראליק שיתפעל גם הוא מהנס המהול.

"והנה" סיפר הרב גראליק בהפסדו של רבי זונדל לאחר כ-15 שנה (!), "רבי זונדל חי עד גיל תשעים... הוא לא שעיה לדוקטורים ולאבחנותיהם אל בא בטח בהשם!".

(מקורו: הפסדו של רבינו מרדכי ליב גראליק בספר "קרני אור")

יש פלא היה רבי זונדל, לאורה – מלמד תינוקות בת"ת קמניץ, היהודי ירושלמי פישוט ורגלי, עד שכasher בית הכנסת "הגרא"ב" בשערו חסド פרנס שהוא ממחפש מנקה בתשלומים ורבי זונדל הציע את עצמו – הגאים קיבל את העצתו בטבעיות והזדרז לבוש בשמה לא רב שלמה זלמן אויערבאך שהם מצאו מנקה... רבי שלמה זלמן הוכחים נמרצות על ביזוי כבוד התורה והיה מזועז מכך למשן יומיים, אך עצם הסיפור מראה לנו את ענוותנותו ופשיותו הטבעית של רבי זונדל.

אר פניימיותו של רבי זונדל היתה מדימה. גאון מהה שידע את התורה כולה ישר והפו, למד לפחות 7 דפים גمرا ביום, חזר על ה"משנה ברורה" למלילה משבעים פעם וחביר ששותה ספרים נפלאים בהרבה מקצועות תורה, ואת במדירותה הרטה אקדודו. נכדו של רבי זונדל הוא יידיו של כתוב השורות, וסיפור באזניינו שפעם התקשה בשאלת בסוגיא עמוקה במשמעות שביעים, לבסוף החליט לשאול את סבו הגadol שהיה חלוש בשאלת, höchst פניו פטירתו. הנכד התחליל בשאלת, והסביר הפסיקו באמצעותו שהוא מסיים במקומו את השאלה ואוננה לו תשובה אגונית תוך כדי דברו...

בשורות הבאות ננסה לעת קצת בביטחונו הגדול של רבי זונדל בקומו שיסדר עבורי את החיים בצווחה הטובה ביותר.

• • •

ריח בלתי מוסבר עומדת באוויר. ניכר כי מעצב הקליניקה שב"שער צדק" ניסה לטעת החושה נעימה במקומם, אך לא הצליח מיהודה.

ריח של זרות וריח מעל העציצים וקישיוני הקיר. המתניתים ישבו בכיסאות המרופדים ובכל מספר דקות. נכנס מטופל אחר אל הרופא המומחה כשיesterday יצא. על פיו רוגם של הייאטים היה שרויה עננה בלבני מוסברת, מה שמראה שהרופא לא הכריע בעינויים ושלחם להמשר בבדיקות מעמיקות, חלקים צאו בפניהם של בכיכר עוזו, ומיועדים יצאו בפניהם מלאי שמחה והרוחה.

בין הממתינים היה רבי זונדל קרויזר, שהגיע לאחר מיוחשים שווים בחזה ובונשינה והמתין לתורו כשהווא שקווע בספרו ומתעלם מכל הסובב.

שכננס אל הרופא תתקתק זה האחרון במקלהונו, העלה את התיק הרופאי של הצדיק המטופל ופינו התכרכו. "ובוד הרב" פנה אל הרב קרויזר, "אני מצטער לומר לך, אבל המצב של הלב ממש לא בסדר, אפ紗ר לומו בגודל שהלב כבר לא עובד וגם הריאות ממש כהה. אני מעצע לך להתכוון ברצינות, במחילה, לכתוב צוואת מפורשת. אין לי טיפולים אפקטיביים להציג לך".

רבי זונדל שמע ושתק בעוד הרופא ממשיך להקליד את האבחנה במחשב, מדפס את האבחנה ונונן לו אותה בברכת רפואה שלמה.

רבי זונדל מתורומם, מודה לרופא ויוצא החוצה כשמבע פניו חתומים כפי שהיא קודם לכן, ובדרכו החוצה הוא משליך את האבחנה לפח האשפה הקרוב. דוקטור שמוקטור, יש ריבונו של עולם, הכל מכון משימים.

אחד המתניתים ראה את הרוב קרויזר משליך נייר לאשפזה וסקרנוונו גברה עלי. הוא הביט לצדדים,

רבי זונדל קרויזר זצ"ל

נולד: כ"ג תשרי תרפ"ג, ירושלים.
בית ועד לחכמים: היה מקורב ל"ח' חזון אי"ש", לגאון הטעיפלה, להగ"ח גריינמן ועוד.
זה הספר: עשרה ספרי "אור החכמה" על הש"ס, על שולחן ערוך, על סיידור התפילה ועוד.
הנחתה: היה פורש לשנתו בתשע בטללה בערך ובקמ' בחוץ!
נפטר: כבן 90.

פעם נכנס לbijuto אחד האדמוניים המפורסמים בלביו. המשמשו, כשבפי זונדל יושב ולומד כדרכו ללא מלבות עליון. מה רצונכם? שאל רבי זונדל. "ברצוני לראות את הצדיק הקדוש והגאון והמופלא", ענה האדמוני ביראת כבוד. רבי זונדל קם ממקומו, תחב את גלונו בnelly הבית, הסתובב סביב עצמו לכל היכיונים וצעק: "ראיית? אתם יוכלים ללכת..."

לחכמים לחם": "למה באמת אין לחכמים פרנסת
בריח? אל לאומרים להם מן השמיים: אתה חכם כל-
כך? נו, בוא נראה אם תוכל להשיג פרנסה בכוחות
עצמך..."

• • •

שאלו פעם אלמנה חכמה מי פרנסת אותה,
ונעננהה "די מאן גיבט מיר" [-ה'מאן"], בעיל', נתן
לי. השואלים לא הבינו, הרי בעליה נפטר כבר? וזה
הסבירו להם: "ווענטה ל'אנז דהיב חי' הייב מעוני..."

• • •

כשהוזר ה"אמרי אמת" מגור מנשייתו הראשונה
לא רץ ישראל שאל אותו רב יחזקאל לפשיטן הרב
מקאליש: "מהם ההשוגות והאהרות שקיבל הרב
מאץ' ישראל?" הרי 'אוירא דארץ' ישראל מחכים!'"
עונה הרב בוחין: "נכון, וסיג' לחכמה שותיקה..."

• • •

"למה זה הורדת את זקן הנהה שעריך
את פניך?" שאל הרב בפליה את פלוני,
זה איבד את לשונו ולא ידע לענות. נחלה
לעוורתו אחד מחרפי הכהילה: "הר' זו גمرا
מפורשת: אין זקן – אלא [למי] שקנה חכמה..."

• • •

דרש פעם רבינו שלמה פרידמן: על לרמב"ם אומרים
שלמד חכימות זרות כרפואה וכדומה כדי שיוכל
להתפרנס מהן ולא יוצר ליפל על הציבור. אך
בביקורי בגרמניה ובארצות השכלה עולם הפרק
ראיתי: אנשים למדים שניים ארוכות חכימות זרות
רק כדי שיוכלו להתמנות ל"ירבניים" ולהיות על חשבונם
הציבור..."

• • •

הרבי ר' בונים מפשיסחה היה אומר על הפסוק "לא

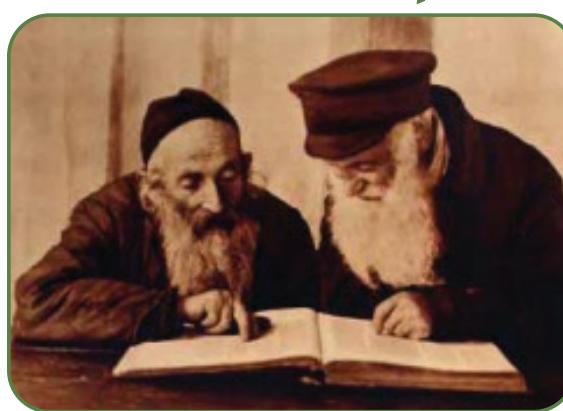
ניצוץ לשבת

מתוך גליון יצוצות, מגין הלב לכל המשפחה

דף אחד בלבד

אבל כשאים יודע
שכל يوم יש לדף,
כמו תפילה, אדם
שיחזור בתשובה
לא משלימים
על שנים שונה של
תפילה... כך כל
יום ודף שלו –
לא של אटמול לא
שלשות ולא מחר.
רבינו קהドוש דבר
הרבבה פעמים,
ורואים את זה
בשיחות הר"ן
שוב ושוב, מה
המשמעות של

קקט של חיים! יהודים הוגים בתורה באהבה

לימוד אחד, של רגע אחד.
אדם צריך לראות בעולמו כאין לא אלא את אותו
היום ואוטו הזמן בלבד. הבהנה זו, זה מה שגורם לרבבים
ל'חכות לטיסים את כל הש"ס!"
אדם שירגש שהוא לא סימסכת שלימה אלא דף
פה ודף שם, לא יהיה לו חשך ורצון להמשיך ללמידה!
בדוק להפוך. מי שידעו שם יפסיד דף הוא לא
ישלים אותו, אך הוא לא יפסיד כמעט לעולם, הלא הוא
באמת לא רוצה שישир לו דף במסכת או בש"ס. אך אם
אדם ירך בדיעה שאפשר להשלים אחריו יוכל
לומר לעצמו לא ללמידה, בתקווה שישלים אחריו, וזה
הצעד הראשון בלהפסיק ללמידה דף היום!..."
(מצ"ן "ניצוצות" בטבת תש"פ)

אנשים לא
 מבינים מה
 המשמעות
 של דף היום! אמר
 המג"ש הנודע הרב
 אליהו אורונשטיין,
 "از אני מסביר להם
 שיקשיבו למה שהם
 אמרים: 'דף היום!',
 לא כל הש"ס, לא שבע
 שנים, ולא מסכחות
 קשות וארוכות – דף
 אחד! דף זה של
 היום, זה כל העולם
 שליל, לא מעניין אותי
 מה היה הדף של
 אטמול, ולא הדף של
 מחר. הסוד של הדף היום הוא הרעיון שלכל יום ויום יש
 דף אחד בלבד, תමך בו זהה".
 אבל אם אדם דילג על דף אטמול הוא צריך ללמוד
 היום שני דפים...
 הרב אורונשטיין מזדעק: "שללא ישלים!"

"זה נראה לכם תמורה? אני אומר לתלמידים שלי, אל
תשלימו, פספסת דף אל תלמידים! והם בוכים לי' אבל לא
נגמור את הש"ס..." אבל מה שעובד את רוב האנשים
 שנופלים, זה שמצויר להם עוד דף ועוד דף שהם פספסו
 והם צדיקים להשלים, הם מסתכלים לאחריהם ואומרים
 'יש לנו שבעה דפים או שמונה דפים להשלים', אז מחר
 היום זה הופך ל'שמונה-דף היום', מי יכול לטעמוד בזה?

פתחם השבוע

חינוך מכעם הוא רק השקתת היצר של ההורה

מתוך הספר פיקדון משימים, המדריך המושלם להינון. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

הרב אליעזר בן עמייא שליט"א
נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלה ולביקורת
משפחתי אוקן

להצלה
משפחתי שרוף

להצלה
משפחתי שליר

להשכרה בכל יום בשבועות הערב

בית מדרש מתאים לאיורים קטנים

באזרז מאה שערים

עדרת גברים ועדרת נשים בוגרת

לפרטים: 054-8475902

הילולא מסורתית בצ'יון רבי מאיר בעל הנס

למאור ללבוד נשמתת רבי מאיר בעל הנס ז"ע"א ביום ראש חדש טבת". ולמה אז? הן יום הילולא נחוג בקהילות רבות ביום י"ד באדר? משמעו מדבריו אלו כי אין כל קביעות לעורך את יום הילולא של רמב"ה נ' ביום י"ד באדר – פסח שני.

בספר "טעמי המנהיגים" (עמ' רס"ב) מביא דברים חריפים ונוקבים ביותר על יום הילולא ביום י"ד באדר,

ב תום חודשים ארוכים, ולאחר מאמצים עללאיים מצד הרשות המקומית והנהלת מתחם קבר רבי מאיר בעל הנס ז"ע"א, נשלמו ההכנות לקרואת הילולא רבי מאיר בעל הנש שתתקיים ב"ד אדר, פסח שני, במתחם החזון בטבריה.

חלק מההיערכות המוקדמת התקיימו מספר סיורים של כוחות החירום וההצלה, כאשר הערכה שבמהלך כל הילולא צפוייה להימשך כיוימים, צפויים להגיע כמהאלף מתפללים.

פולמוסים חריפים

במהלך הסיום סוכם, כי בזמן זמן הילולא י"ס ג' כביש 90 בקטע שבין צומת כנרת עד טבריה, כדי לאפשר זרימה של התנועה אל החזון וממנו זהה. כמו כן, סוכם על הקמת ח'ק' משטרת כל כוחות החירום וההצלה ושאר הגופים שיפעל ע"ז יצא אחרוני המתפללים.

אליאדר במאדר עני, אלפיים בהילולא בטבריה

כלפי אותם החובבים כי ביום זה נסתלק רבי מאיר בעל הנס לישיבתו של מעלה: "באתי להעיר שיום פטירתו התגנ"א רבי מאיר בעל הנס לא נזכר בשום מקום, וחודשים מקרוב באו ובודו מלבד חוג חדש, כאלו يوم פסח שני הוא הי"צ של רבי מאיר בעל הנס, וידועה כוונתם בזה שיסדו את עיקם בדורא דמנונה, והמנין ייבנו".

זיכרון חנוכת בית הכנסת

גם חכמי הספרדים בדורות עברו, אשר חגגו ושמחו במקהילות ברוב עם ביום זה, לא הנגינו לשמהו ביום זה בעבורו יום הילולא של התגנ"א רבי מאיר בעל הנס, כי אם בעבורו היגיאת חנוכת הבית אתה ערוכי בבית הכנסת שעלה החזון החדש. וכשהם כותבים במכתבם אל הגאון רבי חיים חזקיהו מדיני ז"ל, בעל 'שדי חמד' (מערכת ארץ ישראל, אות ו):

"והנה במקומות מצבות ורמבה"ן ייסדנו שם בעה"י בית הכנסת ובו בית המדרשו ולומדים שם בקבוע בשם כל ישראל המכוזקים בידי לומדי התורה. ומאתה ה' היהzeit זאת, חנוכת הבית המקודש בבית הכנסת ובו בית המדרש הנ"ל היא הייתה ביום 'פסח קטן', והיה אסיפה גדולה דקרו ותנו בתורתו של רבי מאיר בעל הנס, ואחריו כן היה השווון ושמחה עד להפליא, וענו قولם ואמרו כן נעשה ביום זה בכל שנה (לזכר חנוכת הבית).

מהמשתתפים בהילולא מתכוונים להקדים את בוטם ליום חמישי, לאחר ומועד ההילולא החל השנה ביום שישי. במשטרתנו נוערכים גם ליטנות עומסי התנועה במהלך יו"ש שישי, במטרה לאפשר לאלה היוצאים מן הילולא במהלך יום שישי להגיע לבתיהם לפני כנישת השבת.

למרות עליית האלפים מידי שנה לציונו של רבי מאיר בעל הנס ביום זה, ידוע כי תאריך זה לא מזמן בשום מקורו של רבי מאיר בעל הנס, עצם קבועה בתנועה במהלך הילולא ביום זה שרויה היתה מאז ומתמיד במהלך מלחמות ובפולמוסים חריפים, שכן לא מזמן בשום מקור אימתני נסתלק רבי מאיר בעל הנס למתיבתא דركיעא.

להדליק נרות בשמחה"

בספר "מנגין ארץ ישראל" כתוב (בשם לח' ירושלים תרנ"ז): "בליל י"ד (פסח שני) תיעשרה הדלקה והילולא בטבריה על קבר רבי מאיר בעל הנס". ובשם ספר "מעשי הירח" הוא מביא: "ליל פסח שני הילכנו עוד הפעם לרמב"ה ז"ע אשר מכרב שניים תיקנו חכמי ורבינו טבריה לעשותו הילולא ולהדליק נרות בשמחה ובשירים כאשר עוסים בצתפת".

אולם מדובר של הגאון רבי יוסף מג'גד ז"ל, בספרו 'בן איש חי' (שנה ראשונה – חנוכה כי מעולם לא חגגו את יום הילולא של רבי מאיר בעל הנס ביום י"ד באדר. שכן הוא כותב: "וממנಗינו להדליק שמן

רבי נחמן יעניך
לך ולילדים שלך,
חזק نفسיך
והעצמה...

ניצוצות
magen ha-lav la-kelelmot
מרכז המבצעים
למצטרפים חדשים:
02-623-1218